

РЕШЕНИЕ

№ 2321

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3224** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба от „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - Германия срещу Решение №Р. 3000-373/01.03.2022/32-69799, издадено от Директора на ТД Митница П..

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа, че в процесното решение неправилно е възприета фактичката обстановка. Жалбоподателят твърди, че при осъществения от него внос на стоки са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза, като счита, че неправилно митническата администрация приема, че процедурата за доказване на договорната стойност на стоките не е изпълнена, отхвърляйки всички представени доказателства. Изтъква, че чл. 75 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Според жалбоподателя, митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между него „О. Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL, свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което

предполага по-гъвкав подход при изчисляване на търговската печалба. Твърди, че за стоките от един и същи вид, каквито са и внасяните домати, дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба), изчислен за един по-дълъг /едномесечен/ период, независимо че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата стойност. Искане се да бъде отменено изцяло оспореното решение на директора на ТД П. и присъждане на сторените по делото разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки.

Ответникът - Директор на Териториална Дирекция Митница П. при Агенция "Митници", чрез юрисконсулт оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Постъпили са писмени бележки.

СГП не изразява становище.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

На 03.03.2021 г. в Митническо бюро С. от името на жалбоподателя е подадена митническата декларация с МРН 21BG003010024603R5, с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р Турция, в това число за стока № 1/1 - домати тип кръгъл, червен с нето тегло 864кг. и с декларирана митническа стойност 3946,31лв. или 233,53€/100кг, при определената от Европейската Комисия за датата 03.03.2023 година стандартна вносна стойност за домати с произход от Турция от 70,60 €/100 кг. Декларираната митническа стойност 233,53 €/100кг надвишава с повече от 8 % стандартната вносна стойност, определена от Европейската комисия. Декларираната митническа стойност от дружеството е определена според договорената стойност, посочена в чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. – действително платената или подлежаща на плащане цена за стоката - във вноската си митническа декларация жалбоподателят е декларирал, че ще прилага метода по чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013.

На основание чл.75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията немското дружество е уведомено в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация, че е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларирана вносна митническа стойност. На 29.03.2021г. с молба пълномощника „Ренус България“ ООД представя доказателства на каква цена е пласирана стоката от тази партида, както и доказателства за извършени плащания по няколко митнически декларации, включително и процесната. Цялото количество от партидата пресни домати е продадено на цена от 248,00 €/100 кг. На 16.06.2021г. са представени от пълномощника „Ренус България“ ООД справки декларации по ДДС с приложени към тях дневници за покупки и продажби, подадени VIES декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди януари – април 2021г. След проверката на документите, митническите органи са установили, че представената фактура за последваща продажба сочи, че доматиите са продадени на цена от 248,00 €/100 кг, която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническата декларация, изчислени на 274,96 €/100 кг). Поради това са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стоката депозит в размер на 503,56лв. е задържан за заплащане на

вносно мито на основание чл.75, параграф 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. В съответствие с чл.22, параграф 6 от регламент (ЕС) №952/2013г. С писмо немското дружество е уведомено, че предстои издаване на решение на директора на ТД Митница П., с което за стока №1/1 – пресни домати, тип кръгъл, червен по митническата декларация с МРН 21BG003010024603R5 от 03.03.2021г. ще възникне митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл.75, параграф 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС)2017/891 и предоставеното обезпечение ще бъде усвоено. Дадена е възможност дружеството да изрази становище, но то не е депозирало възражение в срок срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозита за стоката пресни домати, тип кръгъл червен с нето тегло 864 кг по МД МРН 21BG003010024603R5.

Директорът на Териториална дирекция П. на 11.03.2022г. издава оспореното решение Р. 3000-373/01.03.2022/32-69799, с което коригира данните от Митническа декларация и определя нов размер на дължимите вносни мита и ДДС, ведно с лихви и отказва да освободи представеното обезпечение на основание чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 в размер на 503,56 лева, като задържа същото за плащане на възникналите публични вземания. По-специално е разпоредено следното:

В група данни 4 (информация за определяне на стойността и данъците) вписванията в ЕД 47 да се коригират по следния начин:

- ЕД 4/6 (дължим размер на вноското мито - А01): да се чете – 503,56 лв.
- ЕД 4/5 (ставка мито): да се чете 58,28288
- ЕД 4/4 (данъчна основа - В00): вместо 4646,32 лв. да се чете 2396,60 лв.
- ЕД 4/6 (дължим размер на ДДС - В00): вместо 929,26 лева да се чете 479,32 лв.

Според мотивите на решението вносителят не е доказал, че декларираната от него митническа стойност не е завишена с цел избягване заплащането на митата, не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност, поради което дължимото мито е определено не на база декларираните данни, а на база определената стандартна вносна стойност от Европейската комисия С. за домати с произход Турция.

По делото е изслушана съдебно-икономическа експертиза, която е приета по делото без оспорване от страните. Вещото лице е дало заключение, че цената, която е договорена и реално заплатена от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – ГЕРМАНИЯ за закупуване на процесната стока от Турция е 1 935,36 евро при условия на доставка EXW А. и тя съответства на стойностите, обявени от жалбоподателя в депозираната молба за възстановяване на депозита. Покупната цена и основаните условия по доставката, са посочени в издадената фактура от турския доставчик. Договорената и реално заплатена цена, е отразена в счетоводната отчетност и в справките-декларации към НАП и счетоводната отчетност е водена редовно.

Налице са, според вещото лице основания да се заключи, че наличната в кориците на делото информация с цел ползване на облекчението при прилагане на вноското мито от Турция – 0%, не дава възможност за установяване как е определена себестойността на стоката при продажба. В наличните по делото доказателства, не се намериха данни и информация дали има извършвани преводи от продавача (Турция) към купувача или приспадане на плащания по отделни фактури, чрез кредитни известия или други документи. Анализът на данните и сравняването на стойностните и количествените показатели в посочените по-горе фактури, счетоводни и данъчни документи, дава основание да се заключи, че моментът на осчетоводяване на процесната фактура от О.

е датата на регистриране в дневника за покупките на 03.03.2021 година и в Главната книга на 12.03.2021 година, и движението от покупката до продажбата на стоките, а именно, че процесната партида е по процесната фактура от турския продавач и същата е продадена впоследствие на LIDL, може да се проследи в материалната отчетност на вносителя.

Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице като обективно, компетентно и обосновано.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което производството по делото е допустимо.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при липса на съществени процесуални нарушения. За да прецени съответствието на решението с материалния закон, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 70, § 1 от М., уреждащ методът за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. § 2 на чл. 70 допълва, че действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Нормата на чл. 1, § 1, втора алинея от М. предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на

определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В разглеждания случай вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида пресни домати, тип кръгъл червен от Р Турция, въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М..

По относимия към спора въпрос за доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М.. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната

договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т. 85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението по дело С-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

В разглеждания случай декларираната договорна стойност на партидата внесени стоки е значително (неколкократно) по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, при изразено в практиката на СЕС разбиране, че надвишение с 50 % несъмнено е значително; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените домати. Не е представен писмен договор, сключен между вносителя и износителя, нито друго доказателство, позволяващо да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката

за цената, на която е придобита внесената партида. Не са налице и изходящи от износителя документи, потвърждаващи цената, на която е закупена стоката. Най-сетне, според заключението на вещото лице, наличната в кориците на делото информация с цел ползване на облекчението при прилагане на вносното мито от Турция – 0%, не дава възможност за установяване как е определена себестойността на стоката при продажба.

Изложеното обуславя извод, че от "О. – Ф. трейд Л." Г. не е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891. Оспореното решение е изцяло съобразено с материалния закон и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

В горния смисъл е и постановената след решението на СЕС практика на ВАС по аналогични спорове между същите страни: Решение № 11917 от 5.12.2023г. на ВАС по адм. д. № 826/2023 г., Решение № 10232 от 26.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2421/2023 г., Решение № 10848 от 9.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1852/2023 г., Решение № 11651 от 28.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1975/2022 г., Решение № 11610 от 27.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1948/2022г., Решение № 11327 от 20.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7245/2021 г., Решение № 11788 от 29.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 8208/2021 г., Решение № 11757 от 29.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9654/2022 г., Решение № 11971 от 5.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11456/2021 г., Решение № 11994 от 5.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11037/2021 г.

С оглед изхода на делото, претенцията за заплащане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, предвид нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК. На основание чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. с чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за ответника следва да бъде определено в размер на 100лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд – АССГ, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - Германия срещу Решение №Р. 3000-373/01.03.2022/32-69799, издадено от Директора на ТД Митница П..

ОСЪЖДА „О. Ф. Т. Л.“ Г. (OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G.) – Германия с адрес на управление Eichenstrasse 11a-d, 85445, Oderding с V. № DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г. да заплати на Териториална дирекция Митница П. при Агенция "Митници" юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ:

